A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2013. december 12.*

„Közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásai a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban — A 93/38/EGK irányelv — A belső jogba való átültetés elmaradása — Az állam lehetősége arra, hogy valamely közszolgáltatási koncesszió jogosultjaként eljáró szervezettel szemben az irányelvre hivatkozzon ezen aktus belső jogba való átültetésének elmaradása esetén”

A C-425/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Portugália) a Bírósághoz 2012. szeptember 18-án érkezett, 2012. június 26-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Portgás – Sociedade de Produção e Distribuição de Gás SA**

és

a **Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök (előadó), Juhász E., A. Rosas, D. Šváby és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. július 4-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Portgás – Sociedade de Produção e Distribuição de Gás SA képviseletében J. Vieira Peres advogado,

– a Ministério da Agricultura do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território képviseletében M. Ferreira da Costa és M. Pires da Fonseca, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Afonso és A. Tokár, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. szeptember 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: portugál.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1998. február 16-i 98/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 101., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 91. o.) módosított, a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/38/EGK tanácsi irányelv (HL L 199., 84. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 194. o.; a továbbiakban: 93/38 irányelv) értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Portgás – Sociedade de Produção e Distribuição de Gás SA (a továbbiakban: Portgás) és a Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território (mezőgazdasági, tengerügyi, környezetvédelmi és területszervezési minisztérium, a továbbiakban: Ministério) között azon határozat tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amely elrendelte az említett társaság részére az Európai Regionális Fejlesztési Alap keretében nyújtott pénzügyi támogatás visszatéríttetését azzal az indokkal, hogy a gázmérőórák másik társaságtól történő beszerzése során a Portgás nem tartott be bizonyos uniós jogi közbeszerzési szabályokat.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 93/38 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ezt az irányelvet olyan ajánlatkérőkre kell alkalmazni, amelyek:

a) állami szervek vagy közvállalkozások és a (2) bekezdésben említett tevékenységek valamelyikét folytatják;

b) ha nem állami szervek vagy közvállalkozások, akkor tevékenységeik között a (2) bekezdésben említett tevékenységek egyikét vagy azok bármely kombinációját folytatják, és egy tagállam illetékes hatósága által adott különleges vagy kizárólagos jogok alapján működnek.”

4 A 93/38 irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek között szerepel olyan rögzített hálózatok rendelkezésre bocsátása vagy üzemeltetése, amelyek rendeltetése az, hogy szolgáltatást teljesítsenek a fogyasztók számára a gáz szállítása vagy elosztása terén.

5 Az említett irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Árubeszerzésre, építési beruházásra vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződések odaítélésekor, vagy tervpályázatok szervezésekor az ajánlatkérő az ezen irányelv rendelkezéseihez hozzáigazított eljárásokat alkalmazza.

(2) Az ajánlatkérő biztosítja, hogy a különböző szállítók, vállalkozók vagy szolgáltatók között ne legyen megkülönböztetés.”

6 Az említett irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy ezt az irányelvet a gáz szállítása vagy elosztása terén tevékenységet folytató ajánlatkérők által odaítélt olyan szerződésekre kell alkalmazni, amelyeknek a hozzáadottérték-adó nélküli becsült értéke nem kevesebb, mint: 400 000 euró.

7 A 93/38 irányelv 15. cikkének megfelelően az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló szerződéseket, illetve az említett irányelv XVI. A. mellékletében felsorolt szolgáltatásokra vonatkozó szerződéseket ezen irányelv III., IV. és V. cím rendelkezései szerint kell odaítélni.

8 A 93/38 irányelv 45. cikkének (2) bekezdése alapján a Portugál Köztársaságnak hatályba kellett léptetnie azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljen, és azokat legkésőbb 1998. január 1-jén alkalmaznia kellett. Az említett irányelvet érintő, a 98/4 irányelvben szereplő módosításokat legkésőbb 2000. február 16-ig kellett átültetni a portugál belső jogrendbe.

A portugál jog

9 A 93/38 irányelvet a portugál jogrendbe a 2001. augusztus 9-i 223/2001. sz. törvényerejű rendelet (*Diário da República* I, A. sorozat, 184. szám, 2001. augusztus 9., 5002. o.) ültette át. 53. cikkének (1) bekezdése alapján a 223/2001. sz. törvényerejű rendelet a kihirdetését követő 120 nap elteltével lép hatályba.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 A Portgás a földgáz szállításának és elosztásának ágazatában működő portugál részvénytársaság.

11 2001. július 7-én a Portgás gázmérőórák szállításáról szóló szerződést kötött a Soporgás – Sociedade Portuguesa de Gás Lda társasággal. E szerződés értéke 532 736,92 euró volt.

12 2001. december 21-én a Portgás közösségi társfinanszírozás iránti kérelmet nyújtott be az Európai Regionális Fejlesztési Alap keretében, amelyet jóváhagytak. A POR/3.2/007/DREN számú projekt támogatásra jogosult kiadásainak – így többek között a gázmérőórák beszerzésének – fedezését célzó pénzügyi támogatások odaítéléséről szóló szerződést 2002. október 11-én írták alá.

13 2009. október 29-én az Inspecção-Geral das Finanças (pénzügyi főfelügyelet) által végzett vizsgálatot követően a Programa Operacional Norte (északi operatív program) irányítója elrendelte a Portgás részére az említett projekt keretében nyújtott pénzügyi támogatás visszatéríttetését, azzal az indokkal, hogy az gázmérőórák beszerzésével kapcsolatban a Portgás nem felelt meg az uniós jog közbeszerzések odaítélésére vonatkozó szabályainak, és ezért nem tekintendő jogosultnak az állami társfinanszírozás tárgyát képező valamennyi kiadás támogatására.

14 A Portgás különleges közigazgatási keresetet indított a Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (portói közigazgatási és adóügyi bíróság) előtt e határozat hatályon kívül helyezése iránt, azzal az indokkal, hogy a portugál állam nem igényelheti tőle mint magánvállalkozástól, hogy megfeleljen a 93/38 irányelv rendelkezéseinek. Az említett társaság szerint ugyanis a Soporgás – Sociedade Portuguesa de Gás Lda-val létrejött szerződés megkötésének időpontjában e rendelkezéseket még nem ültették át a portugál jogrendbe, ezért azok közvetlen hatályt sem fejthetnek ki irányában.

15 A Ministério a kérdést előterjesztő bíróság előtt rámutatott, hogy a 93/38 irányelv címzettjei nemcsak a tagállamok, hanem az irányelv által meghatározott valamennyi ajánlatkérő is. A Ministério szerint a koncesszió hatálya alá eső terület kizárólagos koncessziós jogosultjaként a Portgásra is vonatkoztak az említett irányelvben szereplő kötelezettségek.

16 Mivel kétségei támadtak az alapügyben hivatkozott uniós jogi rendelkezések értelmezését illetően, a Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatal céljából:

„Lehet-e úgy értelmezni [a 93/38 irányelv] 4. cikkének (1) bekezdését, 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontját, valamint az [említett irányelv] egyéb rendelkezéseit, illetve a közösségi jog alkalmazandó általános elveit, hogy azok kötelezettségeket állapítanak meg a közszolgáltatási koncesszió magánjogosultjai (különösen [a 93/38 irányelv] 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott szervezetek) számára – annak ellenére, hogy az említett irányelvet a portugál állam még nem ültette át a belső jogba –, és így maga a portugál állam az egyik minisztériumától származó határozat útján felróhatja e kötelezettségek megszegését az említett koncesszió magánjogosultjának?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

17 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 93/38 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésére, 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontjára és 15. cikkére lehet-e valamely magánvállalkozással szemben hivatkozni azon egyedüli okból, hogy az utóbbi valamely közszolgáltatási koncesszió kizárólagos, az említett irányelv személyi hatálya alá tartozó jogosultja, és igenlő válasz esetén az érintett állam hatóságai hivatkozhatnak-e ezekre a rendelkezésekre annak ellenére, hogy az említett irányelvet még nem ültették át az említett tagállam belső jogába.

18 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamennyi olyan esetben, amikor valamely irányelv rendelkezései a tartalmuk alapján feltétlennek és kellően pontosnak tűnnek, azokra a magánszemélyek a tagállammal szemben hivatkozhatnak, nevezetesen amennyiben az nem ültette át időben ezen irányelvet a nemzeti jogba, vagy amennyiben nem megfelelően ültette azt át (lásd különösen a 8/81. sz. Becker-ügyben 1982. január 19-én hozott ítélet [EBHT 1982., I-53. o.] 25. pontját, valamint a C-282/10. sz. Dominguez-ügyben 2012. január 24-én hozott ítélet 33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

19 A 93/38 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését, 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontját és 15. cikkét illetően meg kell említeni, hogy e rendelkezések azon áruk és szolgáltatások beszerzését illetően, amelyek héa nélküli becsült értéke nem kevesebb, mint 400 000 euró, többek között a gáz szállítása vagy elosztása terén tevékenységeket végző ajánlatkérőkre feltétlen és pontos kötelezettséget rónak, amely szerint az említett közbeszerzések odaítélését az említett irányelv III., IV. és V. címe rendelkezéseinek megfelelően, továbbá a különböző szállítók, vállalkozók vagy szolgáltatók között hátrányos megkülönböztetés nélkül kell végezni.

20 Ebből következik, hogy a 93/38 irányelv e rendelkezései feltétlenek és kellően pontosak ahhoz, hogy azokra a nemzeti bíróságok előtt hivatkozni lehessen.

21 E feltételek mellett meg kell határozni, hogy az említett rendelkezésekre lehet-e a nemzeti bíróságok előtt olyan magánvállalkozással szemben hivatkozni, mint a közszolgáltatási koncesszió kizárólagos jogosultjának minősülő Portgás.

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése alapján az irányelv kötelező jellege, amelyen annak hivatkozhatósága alapul, csak „minden címzett tagállamra” vonatkozik. Ebből az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az következik, hogy maguk az irányelvek nem keletkeztethetnek magánszemélyekre vonatkozó kötelezettségeket, következésképpen azokra önmagukban nem is lehet magánszemélyekkel szemben nemzeti bíróságok előtt hivatkozni (a 80/86. sz. Kolpinghuis Nijmegen ügyben 1987. október 8-án hozott ítélet [EBHT 1987., 3969. o.] 9. pontja; a C-91/92. sz. Faccini Dori ügyben 1994. július 14-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-3325. o.] 20. pontja, valamint a fent hivatkozott Dominguez-ügyben hozott ítélet 37. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Azon szervezeteket illetően, amelyekkel szemben valamely irányelv rendelkezéseire hivatkozni lehet, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy e rendelkezésekre az állammal szemben attól függetlenül hivatkozni lehet, hogy az állam milyen minőségében – munkáltatóként vagy hatóságként – jár el. Ugyanis mindkét esetben el kell kerülni, hogy az állam előnyt szerezhessen az uniós jog általa történt megsértéséből (lásd ebben az értelemben a 152/84. sz. Marshall-ügyben 1986. február 26-án hozott ítélet [EBHT 1986., 723. o.] 49. pontját; a C-188/89. sz. Foster és társai ügyben 1990. július 12-én hozott ítélet [EBHT 1990., I-3313. o.] 17. pontját, valamint a fent hivatkozott Dominguez-ügyben hozott ítélet 38. pontját).

24 Így az állandó ítélkezési gyakorlat alapján azon szervezetek között, amelyekkel szemben valamely irányelv közvetlen hatályú rendelkezéseire hivatkozni lehet, szerepelnek azok a szervezetek, amelyek jogi formájuktól függetlenül, hatóság döntése alapján és ellenőrzése mellett közszolgáltatást nyújtanak, és amelyeknek evégett a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítványuk van (a fent hivatkozott Foster és társai ügyben hozott ítélet 20. pontja; a C-343/98. sz., Collino és Chiappero ügyben 2000. szeptember 14-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-6659. o.] 23. pontja; a C-157/02. sz. Rieser Internationale Transporte ügyben 2004. február 5-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-1477. o.] 24. pontja; a C-356/05. sz. Farrell-ügyben 2007. április 19-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-3067. o.] 40. pontja, valamint a fent hivatkozott Dominguez-ügyben hozott ítélet 39. pontja).

25 Ezen ítélkezési gyakorlatból következik, hogy még ha valamely magánszemély egy adott irányelv személyi hatálya alá is tartozik, ezen irányelv rendelkezéseire önmagukban nem lehet vele szemben a nemzeti bíróságok előtt hivatkozni. Ahogyan a főtanácsnok az indítványa 41. pontjában rámutatott, azon egyedüli körülmény, hogy valamely közszolgáltatási koncesszió kizárólagos jogosultjának minősülő magánvállalkozás azon jogalanyok egyike, amelyek kifejezetten a 93/38 irányelv hatálya alá tartoznak, nem jár azzal a következménnyel, hogy e vállalkozással szemben ezen irányelv rendelkezéseire hivatkozni lehet.

26 Szükséges ugyanis, hogy az említett közszolgáltatást hatóság ellenőrzése mellett nyújtsák, és hogy az említett vállalkozás a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítvánnyal rendelkezzen (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Rieser Internationale Transporte ügyben hozott ítélet 25–27. pontját).

27 A Portgás helyzete vonatkozásában az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy a portugál állam az említett vállalkozást, mint kizárólagos koncessziós jogosultat, közszolgáltatás nyújtásával, azaz Észak-Portugália gázelosztó hálózatának üzemeltetésével bízta meg.

28 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott adatok nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy az alapügy tényállása megvalósulásának időpontjában, az említett közszolgáltatást hatóság ellenőrzése mellett nyújtották-e, és hogy a Portgás a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítvánnyal rendelkezett-e.

29 E tekintetben meg kell említeni, hogy azon kérdés vonatkozásában, miszerint az említett közszolgáltatást a portugál hatóságok ellenőrzése mellett nyújtották-e, a Portgás arra hivatkozott – amit a portugál kormány sem vitatott –, hogy alaptőkéjében a portugál állam nem rendelkezik többségi vagy kizárólagos részesedéssel, és hogy az utóbbi nem jogosult sem ügyvezető és ellenőrző szervei tagjainak kijelölésére, sem pedig arra, hogy utasításokat adjon közszolgáltatási tevékenysége folytatásával kapcsolatban. Nem derül ki azonban egyértelműen az ügynek a Bíróság rendelkezésére álló irataiból, hogy e körülmények az alapügy tényállása megvalósulásának időpontjában megvalósultak-e.

30 Azon kérdés vonatkozásában, hogy a Portgás a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítvánnyal rendelkezett-e, meg kell említeni, hogy noha e vállalkozás a koncessziós szerződés alapján különleges és kizárólagos jogokat élvezett, ez nem jelenti – a főtanácsnok által indítványának 39. pontjában említetteknek megfelelően – azt, hogy ilyen többletjogosítványokkal rendelkezett. Az a körülmény, hogy a Portgás kérhette az infrastruktúra

létrehozásához és üzemeltetéséhez szükséges kisajátítások elvégzését, anélkül azonban, hogy e kisajátításokat maga megtehette volna, önmagában nem elegendő annak elismeréséhez, hogy a Portgás a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítvánnyal rendelkezett.

31 E feltételek mellett a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügy tényállása megvalósulásának időpontjában a Portgás olyan szervezet volt-e, amelynek feladata valamely közszolgáltatásnak valamely hatóság ellenőrzése mellett történő nyújtása, és hogy e vállalkozás rendelkezett-e többletjogokkal e tekintetben.

32 Amennyiben a Portgás azon szervezetek közé tartozik, amelyekkel szemben a fenti 24. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján magánszemélyek hivatkozhatnak a 93/38 irányelv rendelkezéseire, meg kell vizsgálni azt a kérdést, hogy a portugál hatóságok is hivatkozhatnak-e e rendelkezésekre a Portgásszal szemben.

33 E tekintetben meg kell említeni, hogy noha a Bíróság kimondta, hogy magánszemélyek hivatkozhatnak valamely irányelv feltétlen és pontos rendelkezéseire olyan szervezettel szemben, amelynek feladata valamely közszolgáltatásnak valamely hatóság ellenőrzése mellett történő nyújtása, és amely e tekintetben többletjogosítványokkal rendelkezik (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Foster és társai ügyben hozott ítélet 18. és 20. pontját, valamint a fent hivatkozott Dominguez-ügyben hozott ítélet 38. és 39. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), a jelen alapügy az említett ítélkezési gyakorlatétól eltérő összefüggésbe illeszkedik.

34 A jelen ügy összefüggésében emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a tagállam azon kötelezettsége, hogy megtegye az irányelv által előírt célt eléréséhez szükséges valamennyi intézkedést, olyan kötelező kötelezettség, amelyet az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése és maga az irányelv ír elő. Ez a valamennyi általános vagy különös intézkedés meghozatalára vonatkozó kötelezettség a tagállamok összes hatóságát terheli (lásd a C-129/96. sz. Inter-Environnement Wallonie ügyben 1997. december 18-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-7411. o.] 40. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), valamint azokat a szervezeteket is, amelyeket e hatóságok ellenőrzése mellett valamely közszolgáltatás ellátásával bíztak meg, és amelyek e célból többletjogosítványokkal rendelkeznek. Ebből következik, hogy a tagállami hatóságoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy e szervezetekkel betartassák a 93/38 irányelv rendelkezéseit.

35 Ellentmondó lenne ugyanis annak kimondása, hogy az állami hatóságok és a jelen ítélet 24. pontjában szereplő feltételeket teljesítő szervezetek kötelesek alkalmazni a 93/38 irányelvet, és ezzel egyidejűleg annak megtagadása e hatóságoktól, hogy adott esetben a nemzeti bíróságok előtt betartassák ezen irányelv rendelkezéseit az említett feltételeket teljesítő szervezettel, noha az utóbbinak szintén eleget kell tennie az említett irányelvnek.

36 Ezenkívül a tagállamok előnyt szerezhetnek az uniós jog valamely irányelv belső jogba történő megfelelő átültetésének elmulasztásával való megsértéséből, ha a 93/38 irányelv rendelkezéseinek e szervezetek általi tiszteletben tartása állami hatóságok kezdeményezésére nem biztosítható.

37 Végül e megoldás azon következménnyel jár, hogy lehetővé teszi valamely versenytárs magánszervezet számára, hogy a 93/38 irányelv rendelkezéseire hivatkozzon a jelen ítélet 24. pontjában szereplő kritériumokat teljesítő ajánlatkérő szervvel szemben, míg az állami szervek nem hivatkozhatnak az utóbbival szemben az említett irányelvből eredő kötelezettségekre. Ily módon az ajánlatkérő szerv attól függően köteles, vagy nem köteles eleget tenni a 93/38 irányelv rendelkezéseinek, hogy milyen jellegű személy vagy szervezet hivatkozik vele szemben az említett irányelvre. Márpedig e körülmények között az említett irányelvet többé nem alkalmazzák egységes módon az érintett tagállam belső jogrendjében.

38 A fentiekből következik, hogy az a magánvállalkozás, amelynek valamely állami hatóság döntése alapján és ellenőrzése mellett feladata valamely közszolgáltatás ellátása, és e célból a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítvánnyal rendelkezik, köteles tiszteletben tartani a 93/38 irányelv rendelkezéseit, és ily módon a tagállami hatóságok hivatkozhatnak vele szemben e rendelkezésekre.

39 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre a következőképpen kell válaszolni:

– A 93/38 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését, 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontját és 15. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokra nem lehet valamely magánvállalkozással szemben hivatkozni azon egyedüli okból, hogy az utóbbi valamely közszolgáltatási koncesszió kizárólagos, az említett irányelv személyi hatálya alá tartozó jogosultja, ha az említett irányelvet még nem ültették át az érintett tagállam belső jogrendjébe.

– Az ilyen magánvállalkozás, amelynek valamely állami hatóság döntése alapján és ellenőrzése mellett feladata valamely közszolgáltatás ellátása, és e célból a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítvánnyal rendelkezik, köteles tiszteletben tartani a 93/38 irányelv rendelkezéseit, és ily módon a tagállami hatóságok hivatkozhatnak vele szemben e rendelkezésekre.

A költségekről

40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az 1998. február 16-i 98/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/38/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (1) bekezdését, 14. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. alpontját és 15. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokra nem lehet valamely magánvállalkozással szemben hivatkozni azon egyedüli okból, hogy az utóbbi valamely közszolgáltatási koncesszió kizárólagos, az említett irányelv személyi hatálya alá tartozó jogosultja, ha az említett irányelvet még nem ültették át az érintett tagállam belső jogrendjébe.

Az ilyen magánvállalkozás, amelynek valamely állami hatóság döntése alapján és ellenőrzése mellett feladata valamely közszolgáltatás ellátása, és e célból a magánszemélyek közötti jogviszonyokra jellemzőnél lényegesen több jogosítvánnyal rendelkezik, köteles tiszteletben tartani a 98/4 irányelvvel módosított 93/38 irányelv rendelkezéseit, és ily módon a tagállami hatóságok hivatkozhatnak vele szemben e rendelkezésekre.

Aláírások